

20/20/2 in de praktijk

Door: Alfred Kuiper

Meester Jos staat bij ons in het klantenbestand. Al jaren draagt hij multifocale daglenzen en dat bevalt hem prima in zijn rol als meester. Meester van groep 8 van De Talenten uit de kop van Noord-Holland. "Of het nu gaat om het schrijven van de musical, het nakijken van breukensommen, het focussen op het gezicht van Bram die achterin de klas weer eens zit te klieren of het klaarzetten van het dagprogramma op het digibord, deze lenzen werken perfect voor mij", aldus meester Jos tijdens zijn halfjaarlijkse controle bij ons in de praktijk. "Ik ben blij dat ik hieraan ben begonnen en dat ik de drie maanden die er uiteindelijk voor nodig waren om de juiste balans te vinden heb doorstaan." Het is duidelijk, voor mij zit een gelukkige contactlensdrager en een tevreden klant.

Tijdens de controle van een half jaar geleden begon hij al te informeren naar de 20/20 regel en dat dit bijna niet toe te passen is op de kinderen van tegenwoordig. De iPad, tablet of mobiele telefoon is in groep 8 niet uit het klassenbeeld te krijgen. En thuis wordt dit beeld veelal voortgezet. Het lijkt wel alsof ze er ook al steeds vroeger mee aan de wandel gaan. "Leerlingen uit groep 5 lopen soms al met een telefoon in de hand over het schoolplein. Bellen ouders dat ze hun broodtrommel zijn vergeten of klagen via diezelfde telefoon dat er weer smeeworst op het volkoren sneetje zit. Sophie heeft sushi en Felix heeft wraps mam! Waarom krijg ik dat nooit? Het bruine bammetje met worst is met die vergelijking natuurlijk ook niet helemaal eerlijk. Wanneer de leerkracht een afspraak wil inplannen voor een 10 minuten gesprek, lopen de kinderen al richting de telefoonbak om via de mobiele telefoon het contact te leggen tussen de leerkracht en de ouders. Het gaat een beetje de verkeerde kant op in mijn optiek", sluit meester Jos met een voor mij leuke woordspeling ongerust af.

Ik ben zelf ouder van twee startende tieners, dus ik begrijp in alle opzichten waar meester Jos het over heeft. Thuis hanteren wij ook strakke regels wat het gebruik van de mobiele telefoon betreft. Mijn dochter van tien heeft er sinds de zomer één, maar soms lijkt het alsof ze met dat ding in de hand is geboren. "Even mijn berichten checken pap, even opzoeken hoe laat de zon vandaag is opgekomen, even kijken op de site van Het Jeugdjournaal." Allemaal excuses, want uiteindelijk zijn YouTube en Snapchat de enige sites die op de achtergrond nog open staan op haar device. Met de telefoon naar het toilet? Daar staat inmiddels een verbod op thuis. Televisiekijken met het linkeroog en het rechteroog turend naar een 6,5 inch smartphone, verboden sinds een maand of twee. Fortnite spelen op de Playstation en tijdens het uploaden Snapchat filmpjes kijken? Bij ons in huis staat daar twee weken dagelijks en solo de vaatwasser leegruimen en het vuilnis wegbrengen in willekeurige volgorde als sanctie op. En nog krijg ik het idee dat ze er teveel mee bezig zijn.

Zo ook meester Jos. Meester Jos probeert al tijden de 20/20 regel uit te leggen aan de kinderen in zijn klas. Olivier denkt dat dit een staartdeling som is, Mustafa zit met een breuk in zijn hoofd, David zoekt het ergens in de procenten en Tamara gooit het over een hele andere boeg en pakt de Bosatlas erbij om 20/20 als lengte- of breedtegraad op te zoeken. "Tegenwoordig kun je er ook nog een twee achterplaatsen Jos", zeg ik zachtjes, want ik zie de onmacht in Jos zijn ogen. "Hoezo een twee? Dat maakt het allemaal nog lastiger!" Jos krijgt bijna een paniekaanval bij het uitrekenen van deze formule. "Twintig minuten beeldscherm gevolgd door minimaal twintig seconden om je heen kijken en daarnaast ook nog twee uur buitenspelen. Dat is onze stelling van D'Armate." Meester Jos maakt beneden aan de balie een nieuwe afspraak voor over zes maanden. Zijn zicht is op dit moment okay, maar over die van zijn leerlingen blijft hij zich grote zorgen maken.